

Lõõtspillipoiste

LAULIK

- 1 Mustlase elu G, A
- 2 Merepidu C, A
- 3 Postipoiss D, E
- 4 Hulkuri valss D, E
- 5 Kui kallist kodust G, A
- 6 Viljandi paadimees C, A
- 7 Kaugel kaugel D, E
- 8 Läänemere lained C, E
- 9 Jää jumalaga, Mann G, A
- 10 Kihnu saar C, A
- 11 Ütle meri mu meri C, A
- 12 Tüdruk D, A
- 13 Kullast süda C, E
- 14 Mulgimaa C, E
- 15 Mets mühiseb C, A
- 16 Jää vabaks Eesti meri G, A
- 17 Heeringas C, A
- 18 Valgeid roose C, A
- 19 Ei meelest läe mul iial... C, A
- 20 Sauna taga tiigi ääres D, E
- 21 Kolm sõpra
- 22 Ma vaatan paadist kiikriga C, A
- 23 Kord elas mölder veski peal D, E
- 24 Mats alati on tubli mees C, E
- 25 Örn ööbik C, E
- 26 Ei takista vallid G, E
- 27 Kui Kungla rahvas C, A
- 28 Roosa-Mardi dollarilaul D, E
- 29 Grand Marino C, A
- 30 Meremehe püksikumm C, A
- 31 Kui poissmees ma olin C, E
- 32 Villi C, A
- 33 Vene riigi säädus D, E
- 34 Kikilips D, E
- 35 El Bajon G, A
- 36 Jamaika hällilaul D, E
- 37 Saaremaa valss G, E
- 38 Jaanipäev D, E
- 39 Veel kord G, A
- 40 Suhkrutükk G, A
- 41 Sind ainult palun, isa G, A
- 42 Oo süüta noorus G, A
- 43 Lähme Emajõe sõudma C, A
- 44 Inimjaht G, A
- 45 Oi külad, oi kõrtsid D, E
- 46 Urjala jenka e
- 47 Õhtud Moskva lähistel a
- 48 Sinine vagun a
- 49 Nõiaelu e
- 50 Kui lapsena lustilla luhal C, E
- 51 Kultuura G, A
- 52 Hommik on kaugel G, E

1 Mustlase elu G, A

Oo millal saaksin veel mustlasena
maailmas ringi veel rännata.
Nii vabalt rõõmus ei ole keegi
kui loodusrüpes on mustlane.
Kus elu looduslik ja päiksepaistega,
ma olen õnnelik vaid sinuga.
Ma mustlaskombel maailmas rändan
ja otsin õnne, kus asub see.

Sageli metsades hulkudes meenub mul
mustlase muretu elu.
Milles nii palju on võlu
ja nii palju romantikat.

2 Merepidu C, A

Valged kajakad kisavad rannal
punapäikese loojangu eel,
tuulekeerises jõuavad randa
valged lained, mis murduvad teel.
Meri on, meri jääb, meri olema peab.
Laine laksudes rannale lööb.
Tihti juhtub ka nii, meri pidu peab siis,
lained mühinal randuvad siis.

Sinimeri, su vahusel pinnal
näkineide seal tantsimas näen.
Ja meri on sünge kui hauas,
ei tähti seal vilkumas näe.

Näkineiu, sa punud mul pärga
merelainete sügavas vees.
Vesiroosidest punutud paelad
minu ümber sa armutult seod.

3 Postipoiss D, E

**Palju aastaid mööda läinud sellest a'ast,
kui veel olemas ei olnud meie maal
ronge, autosid, jalgrattaid
ega tehtud pikki matkaid,
nagu tänapäeval kõikjal näha saad.**

**Uhke postipoiss sõitis kord maanteel,
külalt külla, linnast linna viis ta tee.
Kõikjal uudiseid tõi postipoiss kaugelt -
nüüd vaid möödud ajast mälestus on see.
On see, on see ...**

**Külakõrts ja postijaam seal üheskoos.
Soojas kambris oli tuju ikka hoos.
Siis kui jalgu puhkas hobu,
peeti külmarohust lugu
ja siis sõit läks lahti jälle täies hoos.**

**Kirja kallimalt ka postipoiss seal tõi.
Vahel suudluse ta selle eest ka sai.
Mitu hõberaha taskus
selle vaeva ära tasus,
mida teekond pikk tal kaasa tuua võis.**

**Talvel lumi tuiskas, tormas maantee pääl.
Juba kaugelt kostis aisakella hääl.
Soojas kasukas seal sõitis
mõni rikas linnakaupmees.
Uinus magusasti, habe härmas ees.**

4 Hulkuri valss D, E

**Lossides krahvidel pulmad on hoos,
kus mõrsjal on kroonitud pea.
Seal voolamas šampanja, viin ja šartröös,
kuid südamed külmad kui jää.**

**Siis meeleldi maanteel ma tantsin,
kus metsade, tormide laul,
seda marulist hulkuri valssi
tule minuga, neiu, ahoi.**

**Tähis on taevas ja kumamas kuu,
kui kristallid säravad nad,
kuid hulgust ei sugugi segamas muu,
kui mõrsjaga teed astuvad.**

**Ei hulguse armastus tooruseks lä'e,
ta süda on puhas ja prii.
Ka tema võib armsamat kallistada
ja õnne tal näidatagi.**

**Nüüd rändan siin ilmas kui põlat' pajats,
mul südames kurbusejoon.
Ma mõrsjaga olen kui ööbikupaar
hüüab elu: ma õnne teil toon!**

5 Kui kallist kodust G, A

Kui kallist kodust läksin
ma kurvalt kaugele, ma kurvalt kaugele.
Siis ütles kase varjul
mu hella neiuke:
"Nii selge kui see allik
on minu armastus, on minu armastus.
Siit käib küll õhtu hakul
su järel igatsus!"

Sest sinu süda on kui Emajõgi,
voolab vaikselt, tundmata ta vägi.
Täna võid küll neidu armasta',
aga homme vaata,
kuidas sa tast lahti saad.

Ma nägin mõnda kaske
ja mõnda allikat, ja mõnda allikat.
Ma nägin mõnda neidu
mul naeratelevat.
Ei olnud kask, ei allik
nii armsad ometi, nii armsad ometi.
Ei naernud võõras neiu
mul poolt nii armsasti.

Kui võõrsilt jälle koju
ma rõõmul rändasin, ma rõõmul rändasin,
siis allikat ja kaske ma jälle tervitin.
Kask oli ära kuivand
ja allik mudane, ja allik mudane.
Ja neiu oli läinud ühe teise kaenlasse.

6 Viljandi paadimees C, A

Käe ulatab noor paadimees
nii lahkelt niule,
kes aralt seisab tema ees,
et sõita üle vee.

Ah silmad, need silmad
ei iial unune,
need ilusad sinised silmad
mul võitsid südame.

Kui neiu paadis, algab sõit,
täis õnne kõik maailm,
siis neiu palgeil punab koit
ja rõõmust särab silm.

Ta kaela neiu langeb siis
ja kingib suudluse.
Silm särab rõõmupisarais,
arm tungib südame.

Hulk aastaid läind, kuid Viljandis
järv ikka kohiseb.
Hall paadimees veel ikkagi
neid silmi igatseb.

7 Kaugel kaugel D, E

**Kaugel, kaugel, kus on minu kodu,
kaugelt tervisi saadan ma sul.
Üksi rändan ma võõramaa radu
pisar laugel, kui meelestud mul.**

**Tasa nuttis siis kallim mu rinnal,
tasa sosistas õrn tuulehoog,
kurvalt kaeblesid kajakad rannal,
kurvalt kohises vahune voog.**

**Vaikseks jäänud on tormine meri,
vaikseks jäänud on kallima rind,
üle lageda vete vaid kajab
kurb ja igatsev hulkuri laul.**

**Tulge tagasi Eestimaa pojad.
Tulge tagasi, ootame teid.
Võtke kaasa kõik langenud sõbrad,
ärge jätke Venemaale neid.**

8 Läänemere lained C, E

**Seal, kus Läänemere lained laksuvad,
seal kus tuuled, tormid aina möllavad.
Seal on valge majak, valge nagu luik.
Seal on minu kodu, seal mu sünnipaik.**

**Mäletan, kui oli alles väikene.
Mõtlesin, et lähen ära kaugele.
Nüüd on aastad läinud, suureks sirgund ma,
lapsepõlve kodu meelde mul ikka jäänd.**

**Isa ja ema mul puhkavad ammu mulla all,
kallim neiu hingab teise rinna naal.
Õed ja vennad on läinud maailma laiali,
ainult kask on jäänud truuiks mul surmani.**

**Rändamisest väsind koju tulen ma.
Vana kase alla heidan puhkama.
Vana kase kohin mulle jutustab,
ammu möödund aegu meelde mul tuletab.**

9 Jää jumalaga, Mann G, A

**Esimene tüürimees ei raatsi iial juua,
kõik oma kopkad tahab kodumaale tuua.**

**R:Jää jumalaga, Mann, sest tuules oli ramm,
kui reisusihiks oli meile Rotterdam.**

**Kapten vana merekaru juua täis kui tint
jäi masti alla magama kui väljas oli vint.**

**Pootsman on meil kaine peaga vaikne nagu toi,
kuid purjus peaga lärmab nii, et ruhvis kerkib poi.**

**Kokal puder kõrbes põhja, see on paha märk,
siis masti otsa tõmmatud sai koka vana särk.**

**Kui masti otsa tõmmatud sai koka vana särk,
see paistis igähele kui viimse päeva märk.**

10 Kihnu saar C, A

**Seal väikesel Balti merel on üks väikene Kihnu saar
minu igatsus tema järel, mil ükskord sinna saan.**

**Las laine möllab, torm, tuul puhub purjesse,
laev lendab täies vaardis, ilm vahutab ta ees.**

**Sina väikene Kihnu neiu, ei ütle mina sul muud.
Sina ikka minu neiu, sul kuumalt annan suud.**

**Kui mul täna puudub raha, olen rahul sellega.
Joon vanad püksid maha, küll homme uued saan.**

11 Ütle meri mu meri C, A

**Merel puhumas on tuuled,
tuuled need on trotsi täis.
Kas mind suudlesid su huuled,
või ehk tuul neist üle käis?**

**Ütle meri mu meri,
miks sa siia mind tõid?
Ütle meri mu meri,
kas ma lahkuda võin?**

**Mere kohal särab taevas,
taevas see on tähti täis.
Palju tähti alla langes,
palju rohkem alles jäi.**

**Mere kaldal liivaluited,
luited need on jälgi täis.
Kes need jäljed siia jättis,
kes neid jälgi mööda käis?**

**Merevetel sõitvad laevad,
palju laevu merre jäi.
Mere kohal särab taevas,
taevas see on tähti täis.**

12 Tüdruk D, A

**Öö saabund sadama üle.
Laiutab lahtede suus.
Tähtede helkivas süles
naeratab kullane kuu.
Tean, et, mu tüdruk, sa magad.
Tean, et sind suigutab kuu.
Sinust mu akende taga
jutustab kullane kuu.**

**Tüdruk, armastan päikest ja tuuli.
Tüdruk, sinust ma unistan vaid.
Oi neid kirsina punavaid huuli.
Tüdruk, ütle mul, kust sa need said.**

**Kauguste kutset kui kuulen,
see mind nii rahutuks teeb.
Selles on meri ja tuuled, selles on sinavad veed.
Sinul ja tormil ja taeval, midagi ühist on teil.
Koos mulle meenute laeval pikil ja pimedail öil.**

**Reelingul naaldun ja laintes
otse su pilku kui näeks.
Karide kohinas kuulen
palvet, su juurde et jääks.
Sinule andsin kord sõna.
Usu, ma seda ka pean.
Sina ja meri ja mina:
üks neist on liigne, ma tean.**

13 Kullast süda C, E

**Sinule kullast südant
osta kord tahtsin ma,
sest et sa olid minule kallis,
sest et sa olid hea.**

**Suvel kui tahtsin sind näha,
kuulda veel korraks su häält,
ostsin siis südame puhtamast kullast,
hõbedast raamitud äär.**

**Õeldi, sa läksid ära,
minule lõppenud tee.
Küsitigi minult, keda ma vajan,
mida küll tähendab see.**

**Müüsin siis südame kullast
võileiva hinna eest.
Kaevasin kraave kodumaa mullas
tüdruku südame eest.**

**Sinule kullast südant
iial ei osta ma.
Sest, et sa läksid mu juurest ära,
armastust petsid sa.**

14 Mulgimaa C, E

Mulgimaa, seal on hea elada.
Kõikjal ilus loodus, viljakandev maa.
Kus on uhked metsasalud,
suured jõukad eesti talud,
kena neiu ka kaasaks sealt saad.
Kes on sündinud, kasvanud sääl,
sellel armsaks saand on ilus Mulgimaa.
Kus on punapõski neiud,
keda tublid eesti peiud
kosja minnes ei unusta' saa.

Tule mulle, Manni, armastan vaid sind.
Ainult sind tahan ma kaasaks kosida.

Väike Viljandi, Mulgi pealinn,
juba aastaid palju püsinud on siin.
Ei läe meelest lossimäed,
kus nii õrnalt käsikäes
armund olles meil tee läbi viind.
Ja all orus, seal peegeldub järv.
Suveõhtul mõnus aerutada sääl,
kui sul kaasas väike neiu,
keda siis, kui saad kord peiuks,
kosja minnes ei unusta eal.

Aastad mööduvad, vanaks kord saad.
Aga Mulgimaa sul meelde ikka jääb.
Elad seal või oled kaugel,
rõõmust särab pisar laugel,
kui sa tervisi saad Mulgimaalt.
Tuleks noorus veel kord tagasi,
ei mind elutuuled kaugele sealt viiks.
Siiski õnnelik mul elu,
sest mul kaasas mulgi neiu,
kellel laulu kord laulsin ma nii ...

15 Mets mühiseb C, A

**Mets mühiseb ja kägu kukub ra'al,
aas haljendab ja lilled õitsvad seal.
Mänd kiigutab seal oma võimsat pead,
on meeles tal veel muistsed õnnea'ad.**

**Hirv ojal joob, on muretu ta meel.
Kas aimab ta, kui pikk on elu veel?
Võib küti kuul ta leida iga tund
ja elu läind, kui oleks näinud und.**

**Nii möödas pea ka minu noorusaeg.
Mis rõõmu veel mul elus oota on?
Mets mühama ja kägu kuk'ma jääb,
Kuid noorus meil kui unes mööda lä'eb.**

16 Jää vabaks Eesti meri G, A

**Meil merevood on vabad ja võimsalt mühavad.
Ja kodupinnal metsad meil vastu kajavad.**

**Jää vabaks Eesti meri, jää vabaks Eesti pind!
Siis tuisku ega tormi ei karda Eesti rind.**

**Meil kalur merel noota võib vabalt vedada.
Ja musta mulla põuest võib vili võrsuda.**

**Meil vaba vete voogel võib päike särada.
Ja rõõmulaulust põllud, mets vastu kajada.**

17 Heeringas C, A

See oli ennemuistsel a'al,
kui heeringas elas kuival maal.
Ta hoidis ennast eemal veest ja
teda peeti kassi eest.

Kord kaljas kahe mastiga
läks teele soolalastiga.

Sel ajal sool oli kallis kraam
ja sada kuldnat maksis aam.

Seal laeval oli heeringas,
kes hiiri, rotte hävitas.

See heeringas oli maiasmokk,
tal maitstes väga soolavakk.

Ta näris soola hoolega
nii mõlema suupoolega.

Ei pannud seda tähele,
et näris augu laevasse.

Siis kaljas kahe mastiga
läks põhja soolalastiga.

Seepeale Neptun vihastas ja
ütles: "Kuule, heeringas,
et kaljasesse augu sõid ja
uue laeva põhja tõid,
see karistuseks pead sa nüüd
merevee sees elama.

Sind merest kinni püüetaks ja
tünni sisse soolatakse!"

Ja sellest ajast, tōsi see,
on merevesi soolane.

18 Valgeid roose C, A

**Ei tee mind kurvaks see mis läind, ja milleks
Mul on üks päev, mis meelest eal ei kao.
Kui murdsin sinu sülele tõrksaid lilli,
ei mõelnud vaid, et mälestuste jaoks.**

**Valgeid roose, valgeid roose.
Neid, mis ääristasid aiateid.
Tõin ka teisi kauneid õisi,
kuid su süles meelde jäid vaid need.**

**Sa hoiad süles neid mu igal sammul.
Neis alles jääb üks ammuöödund päev.
Ja aeda mis on rohtund juba ammu
sa jäidki seisma lõhnav sülem käes.**

19 Ei meelest läe mul iial... C, A

**Ei meelest läe mul iial
Le Havrei kuumad ööd.
Ei meelest läe see piiga,
kel silmad nii kui söed.
Seal rüübatud sai viskit
ja muret polnud miskit,
sest noor ma olin siis ja veri kuum.**

**Ahoi! Ahoi! sest noor ma olin siis...
Ahoi, ahoi ja veri oli kuum...**

20 Sauna taga tiigi ääres D, E

Sauna taga tiigi ääres
mängis Miku Manniga.
Püüdsid väikseid konnapoegi
lõhkilöödud panniga.

Mu kodu kaugel maha jäi, jäi, jäi
ja väike neiu kurvaks sai, sai, sai.
Kui ta kuulis, et lä'en ära kaugele
ei tea, kas tulen tagasi
või sinna jään.

"Kuule, Manni," ütles Miku,
"eks see ole kena konn?
See vist selle suure konna
väike sugulane on?" -"Jah, on, jah, on."

"Rumal Miku," vastas Manni,
"ei see ole päris konn:
suurel konnal neli jalga,
sellel ainult saba on." -"Jah, on, jah, on."

21 Kolm sõpra

Kord läksid kolm sõpra, kord läksid kolm sõpra,
.: kord läksid kolm sõpra üle Koivamaa jõe. .:.
Ja sõprade majja siis viis nende tee.
Oh mamma mis maksab teil õlu ja viin.
Kas on teie ilusam tütar ka siin.
Meil õlut ja viina on rohkem kui lund.
Aga tütar see magab juba igavest und.
Siis läksid nad kambri kus ta lamas kirstu sees.
Üks võttis tal rätiku silmade pealt.
Ja andis ta närtsinud huulte suud.
Kui elasid olid, olid ilus kui kuld.
Nüüd lamad siin kirstus, oled mustem kui muld.
Siis läksid kolm sõpra, kuhu viis nende tee.

22 Ma vaatan paadist kiikriga C, A

**Ma vaatan paadist kiikriga,
kui kaugel on see Saaremaa.**

**Ei paremat ole kuskil maal,
kui suisel ajal Saaremaal.**

**Seal Saaremaal ei kasva muud
kui kadakad ja männipuud.**

**Mu pruut on valge nagu tui,
ma nägin teda mullu sui.**

**Tal mustad juuksed, valge kael
ja kaela ümber sametpael.**

**Tal roosipõõsas voodi ees
ja ööbik laulab selle sees.**

**Ma rüüpan merest soolast vett
ja räägin armsamale tõtt:**

**Kui tahad mul naiseks tulla sa,
pead Saaremaale sõudema.**

23 Kord elas mölder veski peal D, E

Kord elas mölder veski peal,

ai tsimmai-ruudi-ralla.

Ja tema ilus tütar seal,

ai tsimmai-ruudi-ralla!

Ai tsimmai, tsimmai, ahahaa,

ai tsimmai-ruudi-ralla!

Seal lähedal oli mõisake
ja mõisas kaval sulane.

Ta ajas härra kotisse,
viis alla veskimajasse.

Oh tere, armas möldri Mats,
kus panen ma see kaerakott?

Vii üles teise korra peal,
mu tütre voodi on ju seal.

Kui väljas oli pime öö,
siis nurgas sündis imetöö.

Kott hakkas nurgas liikuma
ja voodi poole kiikuma.

Siis tütar valjult kiljatas
ja mamma üles äratas.

Oh, rumal, mis sa kisendad,
sa oleks mõisaprouaks saand.

Ei mõisahärrat taha ma,
kui tublit talupoissi ei saa.

24 Mats alati on tubli mees C, E

**Mats alati on tubli mees,
ei kedagi ta pelga.**

**Ei kummarda ta saksa ees,
ei tõmba küüru selga.**

**Jah, kui see laul meil korda lä'eb,
ei meie kimpu jää.**

**Mats astus oma pambuga
kord läbi mõisa õue.**

**Saks tuli vastu kärkides
kui kõige kurjem kõue.**

**Kas sina, tõbras, parunit
ei enam tunda taha?**

**Või on sul munad mütsi sees,
et müts ei votap maha?**

**Mats võtab mütsi maha küll,
siis seisab müts tal põues;
see sünnib toas, kirikus,
kuid mitte mõisa õues.**

25 Õrn ööbik C, E

**Õrn ööbik, kuhu tõttad sa sel lahkel lehekuul?
Kas mõisa aias hõisata sa tahad roosipuul?
Või metsas tore'l toomingal lööb laulu sinu rind
kus tähed kiirgvad taeva all ja valgust valab kuu?**

**Ei mõisa aias hõisata või laulu minu rind,
sest vanemate verega on võietud see pind.
Ka metsas tore'l toomingal ei hüüa minu huul,
vaid talupoja akna all, seal pühal pärnapuul.**

**Kui jõuab õnnis suine öö, siis laulan talle ma,
et unuks meelest päevatöö, jääks rahus magama.
Kõik öö siis helid heljuvad ta kauni kambri sees
ja unenäod ilusad tal seisvad silme ees.**

**Kui aga taevas punab koit ja vaob pime öö,
siis laulan: tõuseb priiusloit ja vaob orjaöö.
Ju idataeva servalla on näha koidutuld
ja uuel ilul särama löönd Eesti muistne muld.**

26 Ei takista vallid G, E

**Sina kevadel tuled ja õisi mul tood,
ärakadunud õnne mul tagasi tood.**

**Ei takista vallid, ei takista kraav,
kui kokku tahab saada üks õnnelik paar.**

**Sina kinkisid mulle üks sinine õis,
mis ikka ja alati meeldida võib.**

**Sina oled ju kenadam lillede õis,
ei iialgi sinust ma lahkuda või.**

**Aga maalitud lilledel lõhna ei ole
ja sunnitud armastus südamel kole.**

**Kui kaugele viivad mind saatuse tiivad,
siis maha jäävad kodumaa rannad ja liivad**

**Sest olemas päike ja tähed ja kuu
ja küünlad ja latern, kui süda on truu.**

**Veel olemas redelid, purded ja muu,
ei takista miski kaht südant, mis truud.**

27 Kui Kungla rahvas C, A

**Kui Kungla rahvas kuldsel a'al
kord istus maha sööma,
siis Vanemuine murumaal
läks kandlelugu lööma.**

**Läks aga metsa mängima,
läks aga laande lauluga.**

**Sealt saivad lind ja lehepuu
ja loomad laululugu.
Siis laulis mets ja meresuu
ja Eesti rahva sugu.**

**Siis kõlas kaunis lauluviis
ja pärjad pandi pähe.
Ja murueide tütreid siis
sai Eesti rahvas näha.**

**Ma mängin mättal, mäe peal
ja õhtu hilja õues.
Ja Vanemuise kandle hääl,
see põksub minu põues.**

28 Roosa-Mardi dollarilaul D, E

**Väike neid, oota vaid, veel on maid, kuhu said
antud hoiule mu armutootused.**

**Kuid kui merelt tulen taas, hüüan rõõmsalt hollarii
ja sul tasku pistan kingiks dollari.**

**Kui ma laeval olen tööl, sulle mõtlen päeval, ööl,
ja su juustest leitud linti kannan vööül.
Kuid kui sadam neelab mind
ja jalge all on kindel pind,
ootab mind, ootab mind võõras linn.**

**Linna tunda pole vaja, seal kus merimeeste maja,
seal on laulu, naeru kosta taevani.
Siin on mehed, kel on kulda, ja kui röövima ei tulda,
pidu püsida võib varavalgeni.**

**Liiter viskit peseb maha huultelt meresoola vaha,
piip on suus ja lahkub sealt vaid suudlusteks.
Piigad siin ei ole pahad, kui on taskus suured rahad,
ühe dollari vaid jätan truuduseks.**

**Igas mereäärses linnas, kus on laevatatav pinnas,
tüki südamest ma jätnud õitsema.
Kuid kui aastaring saab ümber,
pööran laeva otsa ümber
ja ma koju sõidan, koju sõidan taas.**

**Väike neid, oota vaid, veel on maid, kuhu said
antud hoiule mu armutootused.
Kuid kui merelt tulen taas, hüüan rõõmsalt hollarii
ja sul tasku pistan kingiks dollari.**

29 Grand Marino C, A

**Sadamasse laev kui tuleb,
täna võõraid keeli kuuleb
Mööda veerust neeger jõlkus
kaval mõte meeles mõlkus**

**Taskus kõlises tal sterling,
seda kuulis kena preiling
Tema tõstab kleiti, näitab sukka,
müksab neegrit küünarnukka**

**Sealt Narva maanteelt ülesse
läeb neeger restoranisse
Trepist üles, number viis,
kus neeger hakkab kütma siis**

**Ei hommikuks polnd järel muud
kui kopsud, soolikad ja luud
Kui sul armastus ei sobi,
jo siis ikka aitab mani**

**Oled inetu või hirmus aga süda tuksub armus
Daami ilust sobib laulda aga ära meelt sa heida,
aga kui on võimalik, siis raha tarvita, sest**

**Raha, sel on imekange vägi
raha eest saad andeks mitmed häbid.
Raha eest sul sobib armasta
ja raha eest saad igavese mälestuse ka.**

30 Meremehe püksikumm C, A

**Ei mõista olla meremees, kui kuiv on kurk ja jalg.
Ta siis on ainult sõiduvees, kui pind tal kõigub all.
Et tuttav tunne püsiks sees läeb kõrist alla tal,
kõik mis on kangem kaevuveest ...
šartröös ja rumm, šampanjalurr,
katkeb õllest püksikumm.**

**Laev homme lahkub sadamast, käib pidu koiduni.
Meil täna viimast päeva veel on meri põlvini.
Me joome kõrtsi kummuli ja vahet me ei tee,
kas imbub juuksejuurteni ...
šartröös ja rumm, šampanjalurr,
katkeb õllest püksikumm.**

**Las nutab nurgas linalakk, kel armu jagasin.
Ei too meid pehkind laevavrakk eal siia tagasi.
Mu seitsmel hindu tüdrukul ja naisel Katmandus,
on ammu valmis varutud ...
šartröös ja rumm, šampanjalurr,
katkeb õllest on püksikumm.**

**Ma taskupõhjas veeretan oma viimset veeringut.
Ja õnnist päeva teretan, kui emban reelingut.
Kõik mis ma sisse ajasin, saab kaladele roaks.
Läeb merevette tagasi ...
šartröös ja rumm, šampanjalurr,
ja jälle stramm on püksikumm.**

31 Kui poissmees ma olin C, E

**Kui poissmees ma olin ja Tallinnasse tulin
ja mõtlesin kosida naist.**

**Siis uulitsal hulkudes, tänaval jõlkudes
tuli mul vastu üks neid.**

**Tipsuke tilluke minu nimi Villuke
nõnda mina tutvustasin end.**

**Siis neiu mina võtsin ja kõrtsisse tõtsin
ja pummelung algas meil säääl.**

**Säääl neid mul musu andis ja kelner laual kandis
ja klaasides vahutas vein.**

**Kuid mina kui üks lurjus jõin enese täis purju
ja kõrtsisse magama jäin.**

**See tipsuke tilluke, kuradima linnuke,
politsei kaela mul tõi.**

**Nüüd istun mina vangis seal kaheksandas kambris
ja tipsuksest näen ma vaid und.**

**Kuid peagi olen vaba ja katsun tipsu naba
ja varsti minu naiseks ta saab.**

**Kord poissmees mina olin ja Tallinnasse tulin
ja mõtlesin kosida naist.**

32 Villi C, A

Meie oleme kaks lõbusamat selli,
mu sõber Villi ja mina ka.
Ei meie sarnast teist siin ilmas leidu,
kui sõber Villi ja mina ka.

Meie õppisime ühte neidu tundma,
mu sõber Villi ja mina ka.
Ja hakkasime teda armastama,
nii sõber Villi ja mina ka.

Neiu sinisilmist tõusis meile tuju,
mu sõbral Villil ja minul ka.
Ta kallistades andis Villil musu,
ja vahel suudles mind ta ka.

See lugu ammu ununenud oli
mu sõbral Villil ja minul ka.
Kui äkki Villil kiri koju tuli
ja teise kirja sain ka ma.

Neiu kirjutab, et asjalugu paha,
mu sõbral Villil ja minul ka.
Et armastuse eest peab maksma raha,
nii sõber Villi kui ka ma.

Kaks sõpra löövad kohtusaalis pilli,
ja kohtuotsust ootavad.
Neist üks näeb välja täpselt nagu Villi,
ja teine punktipealt kui ma.

Meie kohtuotsus selline siis tuli
mu sõbral Villil ja minul ka.
Et lapsed jäävad Villi kasvatada,
aga naist pean toitma ma.

33 Vene riigi säädus D, E

**See Vene riigi säädus on ropp ja roojane.
Ja parunite kurjus, see rõhub rängaste.**

**Vene keisril maad oli vähe, tema sõda alustas.
Sest Hiina riigi maid tema kangest ihaldas.**

**Japs ütles: "Ära tüki, kao siit sa minema!
Kui heaga sa ei lähe, siis peksan malgaga."**

**"Oh japsid, kurat võtku, küll teid me nuhtleme
Ja karvamütsidega teid merde peksame."**

**Port Artur vägev kindlus, ta äravõitmata.
Stössellil raha vähe, müüs maha täiega.**

**"Petropavlovsk" uhke laev, nii vägev oli ta:
Käis pauk ja mere põhjas nüüd lebab korraga.**

**Kurpatkin veinivannis teeb nalja naistega
Kui alamvägi väljas seal võitleb külmaga.**

**Seal koeraliha söödi, kolm rupla maksis nael.
Seal vene tantsu löödi ja võitu oodati.**

**Kus Jalo jõgi voolas, seal nälga nägime.
Ja paljajalu joostes sealt jalga lasime.**

**Me keiser riideid kannab, mis veripunased.
Aumärke neile annab kel käed on verised.**

**See Vene riigi säädus on ropp ja roojane.
Ja parunite kurjus, see rõhub rängaste.**

34 Kikilips D, E

**Tean, et riie meest ei peida,
tean, mis väärt on mehe müts,
vatikuube ma ei laida,
paha pole teksaspüks.
Aga lood on hoopis teised,
kui sul kõrval kena tips.
Ükskõik, mis seljas ongi sul –
peaasi kikilips.**

**Kikilips teeb mehe šikiks,
kikilipsu pühaks pean.
Kikilipsuga siin ilmas
kõik ma kätte saan.
Kikilips teeb lahti ukсед,
murrab lahti südamed.
Ei kikilipsu vastu saa
siin maa peal keegi veel.**

**Kikilips võib olla kirju,
pruun või punane või must.
Ta ei heida sulle varju –
pigem kaunistab sind just.
Kui sind naine maha jättis
ja sa minult küsid, miks,
siis vastan üpris veendunult:
sul puudus kikilips.**

35 El Bajon G, A

**Minu Carmen on ideaalne neid,
räägib nii Miguel, tema peig.**

**Aga meeletuks kireks tal on
El Bajon, El Bajon, El Bajon.**

Carmen tantsib ja kõik temas keeb.

Tema ohkab, ei meeldi tal see.

**Aga tõtt öelda, kütkestav on
El Bajon, El Bajon, El Bajon.**

Oo, El Bajon, kuis tal meeldib see tants, kuidas meeldib!

Oo El Bajon, kuidas meeldib tal tants El Bajon!

**Miguelito ei vaikida saa,
end nüüd Carmenil avaldas ta.**

**Aga selgus, et raskuseks on
El Bajon, El Bajon, El Bajon.**

Tärkas Carmenis väike kapriis:

tulen naiseks ma sinule siis,

kui sul lõplikult selge kord on

El Bajon, El Bajon, El Bajon.

Oo, El Bajon, seda tantsu on õppida raske!

Oo, El Bajon, tõesti raske on tants El Bajon!

**Miguelito siis harjutas vaid,
kuni tantsu ta selgeks kord sai.**

Carmen uhke ja õnnelik on -

El Bajon, El Bajon, El Bajon.

Suure sõpruse kaasa see tõi

ja me pulmapäev saabuda võis,

lemmiktantsuks kus kõikidel on

El Bajon, El Bajon, El Bajon.

Oo, El Bajon, kuis see tants meile meeldib, kuis meeldib!

Oo El Bajon, kuidas meeldib meil tants El Bajon!

36 Jamaika hällilaul D, E

**Sa magad, chiquito, mu poeg,
ja piki randa kõnnib öö.**

**On meri veel ärkvel, ta kohiseb tasa
ja lainetus kaldale lööb.**

**Su isal on tilluke paat
ja valge puri selle peal,
kuid kahjuks merel on saaki nii vähe
ja paate on rohkesti selliseid seal.**

**Ei pelga ma tormi, vaid võidelda tahan,
kui vahustel vetel kaob maa.**

**Kuid elus on torme, mis murravad maha
ja üksi neist jagu ei saa.**

**Sa magad, chiquito, mu poeg,
võib-olla unes õnne näed
ning kuigi muret toob hommik,
siis ometi kõikjal
ei koida ju päikseta päev.**

**Sa magad, chiquito, mu poeg,
ja piki randa kõnnib öö.**

**On meri vaid ärkvel, ta kohiseb tasa
ja lainetus kaldale lööb.**

**Seal lainete taga on saar,
ka seal on kõrged palmipuud.**

**Ja üle nende on samuti helendav taevas
ja kollase sõõrina kuu.**

**Jamaikal ja Kuubal on ühised tähed,
on sarnaselt sinavad veed.**

**Kuid ometi kõrvuti elus ei lähe
neil kaluri rajad ja teed.**

**Sa magad, chiquito, mu poeg,
sind ootab tavaline päev.**

**Et aga homme võib tänasest ilusam olla,
chiquito, sa seda kord näed.**

37 Saaremaa valss G, E

**Seal laupäevaõhtuselt lõhnavad kased,
kui nendesse vajutad hõõguva näo.**

**Ja pühapäev hinges sind uskuda laseb,
et õnne vaid kauguses kukuvad käod.**

**Oh, keeruta, lennuta linalakk-neidu,
kel silmist nii kelmikaid sädemeid lööb!
Ei sellist küll maailmas kusagil leidu
kui Saaremaa heinamaad juunikuu ööl.**

**Kus hämaras toomepuu, lumena valey,
on sinule hõiskavaid ööbikuid täis.
Miks muidu su huuled ja õhetav pale
nii õunapuu õiele sarnane näib.**

**Oi, Saaremaa niitude kastesed süled,
öövaikusel lauludest helisev nurm!
On pilvedest helendav taevast su üle
ja kirgliku suudluse esmane hurm.**

**Just sellisel heinamaal peamegi pidu,
kus hämarik koidule ulatab käe.
On kõikide mõtteid ja toiminguid sidund
see tööde- ning rõõmudeküllane päev.**

Viimane refrään:

**Oh, keeruta, kudruta kavalat juttu,
kuldtärniga nooruke sõjamees sa.
Me ööd on nii valged ja kuluvad ruttu,
et linalakk-neidu sa püüda ei saa.**

38 Jaanipäev D, E

**Jaanipäevaks kõrgeks kasvab rohi,
rinnust saadik kiigub kastehein.
Ütle, kust ma rada teha tohin –
igal pool on noor ja õitsev hein.**

**Jaaniõhtul süüdatakse tuled,
tantsuplatsil tallatakse hein.
Aastas kord see õhtu kätte tuleb,
igal pool saab muserdatud hein.**

**Jaaniöö on sõnajalad õites
metsa all, kus kõrge-kõrge hein.
Lapsed, lapsed, sinna minna võite,
niikuinii sealt niitmata jääb hein.**

**Jaanipäeval rinnuni on rohi,
sügis jõuab, jääb vaid kuluhein.
Ütle, kust küll rada teha tohin –
igal pool on noor ja õitsev hein.**

39 Veel kord G, A

**Ma ikka tunnen vahel, et nähtamatu ahel
on linna külge kinnitanud mind.
Siin igal majal number, näod tuhanded mu ümber
kuid ikka ihuüksi tunnen end.**

**Veel kord, veel kord.
Veel kord heita linna ahelad.
Veel kord, veel kord.
Veel kord mängida puhtal noorusraal.**

**Nii kivised seal põllud, et kivi kivi õlul.
Sealt saadud leib on kõigist magusam.
Nii sinine seal meri, täis päikse valgusteri.
Suur õnn, et sellest kõigest osa saad.**

**Siis pääsukese tiivad sul une silmist viivad
kui värsketil heintel ärkad hommikul.
Jood külma piima kaevul, kass vaatab, nagu naerul.
Ta silmis helgib kaval kassikuld.**

**Kuid aastad läevad üha ja lõppu pole näha,
ma jalgupidi kinni asfaldis.
On müürid vihmast märjad ja puud kui leinapärjad
ja minu hing kui mõranend karniis.**

40 Suhkrutükk G, A

**Suhkrutükk, sind armastan.
Ootan, mil sind näha saan.
Kuigi sinu mammale
sugugi ei meeldi see.**

**Me koju veel ei läe, ei läe ei läe.
Ja papa-mamma meid ei näe ei näe.**

**Suhkrutükk, oh mis ma teen,
kas ma sinu ära söön?
Või ma ainult suudlen sind,
et sa rohkem salliks mind?**

**Suhkrutükk, vaid minuga
tantsid täna polkat sa.
Las kõik teised vaatavad,
kui sa tantsid minuga.**

**Suhkrutükk, mul ole truu,
magusam, kui miski muu.
Möödub päev ja möödub kuu,
suhkrutükk on ikka truu.**

**Möödub nädal, möödub päev,
suhkrutükki ikka näen.
Möödub kuu ja möödub kaks,
suhkrutükk läeb paksemaks.**

41 Sind ainult palun, isa G, A

**Sind ainult palun, isa, ära joo purju ennast
jälle kui kord pühad saabuvad.
Too emale sa lilli parem linnast,
sest pisaraid on valus vaadata.**

**Seinakell lööb kurbi õhtutunde
osutid nii visalt liiguvad.
Trepilt veel ei kosta isa samme,
akna taga oksad kiiguvad.**

**Läbi vaadatud on pildiraamat,
jutud loetud, und ei tule veel.
Läevad tunnid nagu laisad loomad,
ema istub kurvalt akna all.**

**Unenäos on jälle kõik nii ilus,
isa tuleb, lilli täis on peod.
Naeratades ema juukseid silub,
lähestikku õnnelikud näod**

42 Oo süüta noorus G, A

**Ühes Tartu linna koolis
istus habemega Mooses
ja tema kõrval naiskorporant.**

**Oma vanemate vara
nemad kulutasid ära.**

Seda ülikoolis nad õppisid.

**Oo süüta noorus, sinu kire, vere soojus
paneb noorel neiul vere kihama.**

**Mammad jooksvad linnas ringi,
otsvad tütardele kingi,**

mis kenad on ja nii nägusad.

**Papad jooksvad mööda poodi,
tahtvad olla sakste moodi.**

Oo šikk, šarmant, kolmveerand nael.

**Oh häda ja oh hirmu
toonekurg ei andnud armu**

ja tuli külla süüta neiule.

Eesti jahiseltsid suured

hävitage toonekured

ja jätke järgi valged varesed!

Lõpp: O tempora, o mores,

küll sa oled alles toores.

Kõik mis ülikoolis, on selge jams!

43 Kallim, lähme Emajõele sõudma C, A

**Tule kallim, lähme Emajõele sõudma,
paadi põhja teen sul pehme aseme.**

**Ja kui paadivaht meilt tuleb tasu nõudma,
siis me kahekesi jalga laseme.**

**Minu ärklitoas on olemas raudvoodi,
hunnik raamatuid ja õlle jaoks üks kann.
Igal öösel armastan sind isemoodi,
nagu Romeo või kirglik Don Juan.**

**Olen vaene mees ja mul ei ole raha,
pintsak narmendab ja krae on tihti must.
Siiski anun, kallim, jäta teised maha,
luban sulle suurt ja vaba armastust.**

**Kauneim neid, miks on su mõtteviis nii maine,
ihkab ahelaid su õrnalt õõtsuv rind.
olla alati truu abielunaine,
kas see koledus ei kohutagi sind?**

**Pannid, potid, priimused ja pudrupada,
diivan, tugitool ja nurgas kummipuu.
Ütle, kallim, on see kõik, mis õnneks vaja
või ka peale selle olema peab truu?**

**Tule kohvikusse, ostan sulle mokat
ja sa istud minu kõrval nagu roos.
Seal siis unustame kõik maailma okkad,
elu seisab ainult armastusest koos.**

**Tean, et juhtub see vaid ainult mõtteulmas
ja ei tahagi sul tee peal olla ees.
Ainult alandlikult peatäit sinu pulmas
palub härdalt murtud südamega mees.**

44 Inimjaht G, A

Kõik metsaloomad teadsid ammu juba
et varsti tuleb inimjahi luba.

Nüüd õige aeg on valmis panna lõksud,
küüned, hambad ja veel teised nõksud.

Trofeedevõistlus kuulutati välja,
see loomadele tegi palju nalja.

Kui stiimul käes, mis viga küttida
ja inimesi maha nootida.

Hammas hamba vastu, juhhei,
küüne vastu küüs, hurjuhhei,
metsaelu lõbusaks teeb
koopaseinal inimluust trofee.

Ka kitsendusi seadus ette nägi:
vaos tuleb hoida oma jahivägi.

Sa ära küti emasid ja lapsi

ja mehi kes on veidi võtnud napsi.

Läks hooaeg lahti, metsas pidu käis,
kõik loomad olid poolteist päeva täis,
kui ükskord ära vajus kolkund õllevaht
läks lahti inimesejaht.

Nüüd põlislaanes näitus tehti lahti,
kõik loomad olid väsind peale jahti,
kuid nende silmist paistab rõõmus meel
ja uhkelt ripuvad trofeed.

Tõi põder kenad sarvekandja sarved
ja hunt, kel inimsooga vanad arved
tõi hulga sääreluid, mis puhtaks näritud
ja vaiguga nii kaunilt lakitud.

Kahejalgne loom, üllas looduse kroon-
võta endal teadmiseks see.

45 Oi külad, oi kõrtsid D, E

**Oi külad, oi kõrtsid, mu noorus, mu võlu,
kus parimad piigad, kus pudeliõlu,
kus suveõid kaunistas kiikede kägin,
kus pille ja pisaraid kuulsin ja nägin.**

**Oi külad, oi kõrtsid, kust hulkusin läbi,
kus ühtaegu tunda sain hääd kui ka häbi,
kust maantee viis mööda, kust redel viis lakka,
kus armastus algas, kus igatsus hakkas.**

**Oi külad, oi kõrtsid, mu noorus, mu võlu,
kus piimased piigad, kus õhtune õlu,
kus laulsid ja langesid sõbrad ja velled –
aeg möödub ja muudab veel kaunimaks selle.**

46 Urjala jenka e

**Nõnda kõrgeid kuuski kui on Urjalas
pole näinud ükski mets ega laas.
Ja ka neiud seal on kõige kaunimad –
seda ütlema veel pean.**

**Hei-jah ja radiridiralla,
laskem rõõmsalt laulukene valla,
ei nüüd enam mahti, tarvis kähku vahti,
keda kutsun endaga tantsima.**

**Ja kui kätte jõudnud lõpuks jaaniöö,
tule ümber rahvas tantsu lööb.
Tule paistel rõõmsalt särab neiu palg,
metsas õitseb sõnajalg.**

47 Õhtud Moskva lähistel a

**Aias vaikne kõik, puud ei kahise,
loodus virgub taas koidu eel.
Mulle õhtud need Moskva lähistel
jäävad kallimaks kõikidest.**

**Veereb jõe voog eemal raugena,
helgib hõbekuu sinkjal veel.
Kõlab, vaibub laul kuskil kaugemal
nendel vaiksetel õhtutel.**

**Kullake, miks pead mornilt painutad,
milleks pilku peidad mu eest?
Raske kõnelda, raske vaikida
kõigest sellest, mis südamel.**

**Varsti puhkeb koit, tuhmub tähistee.
Mulle ainult üht tõota veel.
Et sul õhtud need Moskva lähistel
meelest iial ei unune.**

48 Sinine vagun a

**Aegamööda minutid ju kaovad kõik.
Ära looda, et neid kohtad veel!
Eilsest veidi kahju meil küll olla võib,
parem siiski see, mis ootab eel.**

**Teele, jah, teele nüüd!
Pikk on tee, pikk on tee -
algust ja lõppu sel
varjab silmapiir.
Tundmatust lubades
vagun suur, sinine,
veereb ja igäüht
kaugustesse viib.**

**Asjata ehk solvasime sõpru häid,
ajapikku seegi meelest läeb.
Seiklusteta elu peagi tüütaks meid -
rutta, vedur, ära seisma jää!**

**Taevakarva vagun kärmelt möödab maad,
hoogu iga ratas lisab veel...
Ah, miks küll see päev nii ruttu otsa saab?
Miks ei kesta terve aasta see?**

49 Nõiaelu e

**Inimestel elu igav,
haldjail hallivõitu.
Nõiaelul sel on võlu
laskem luuasõitu!**

**Nõiaelu, nõiaelu, see jah on kõige parem!
Ah, kui hea on olla nõid kui sa vaid õppind oled.
Nõiaelu, nõiaelu, see jah on kõige parem!
Ah, kui hea on olla nõid, kui sa õppind oled.**

**Inimene tõuseb vara,
ta on tööde ori.
Nõial kratt toob koju vara,
kulda nii kui pori.**

**Nõidund ma ja uurind veidi,
kübara saan potist.
Aga tip-top ballikleidi
nõiun jahukotist.**

**Teiste mured meile kama,
klõbistame sõrgu.
Aga pärast maiset jama
põrutame põrgu.**

50 Kui lapsena lustilla luhal C, E

**Kui lapsena lustilla luhal
ma mängisin kaskede all,
siis oli mu süda nii puhas
kui allikavete kristall.**

**Ilm helkis ja säras mu silmis,
kõik süütu ja puhas mul näis.
Ei teadnud, et õelust maailmas
on kaunimad hingedki täis.**

**Kui mesilind jalast mind nõelas,
see oli mu ainuke oht,
siis ema mind osavalt põetas
ja terveks sai haavatud koht.**

**Kuid suuremat valu teeb mulle
üks asi, mis salajas on.
Ei emak'se oskus nüüd suuda
neist haavadest päästa küll mind.**

**Mu lapsepõlv läinud ju mööda,
nüüd valust on lõhkemas rind.
Ei arstida oska seda ema,
ei terveks saa südame haav.**

52 Hommik on kaugel G, E

**Me kohal on taevas, me jalge all maa,
siin vahepeal olla on hea.
Võin teha just seda, mis õigemaks pean,
mind keelata keegi ei saa.**

**Jaa, jaa, jaa,
hommik on kaugel, joogem ja laulgem!
igas päevas võiks olla veel teinegi päev
ja viskiklaas mõlemas käes.**

**Kui tahan, siis lähen, kui tahan, siis jään,
see sõltub, kus kaetud on laud.
Kui särinaid kuulen ja pudeleid näen,
siis minult on lõõtspill ja laul.**

**Ei elult ma oodata oskagi muud
kui pidu ja pillide keelt
ja natuke päikest ja natuke kuud
ning tüdruku lahkemat meelt.**

**Kui hommikul ärkan ja rõõmuga näen,
et veel mulle antud üks päev,
siis puhtamad riided ja juba ma läen
ning roosid ja lõõtspill mul käes.**

Veel lugusid laulmiseks

Tule Mannike õunapuu alla
Abruka valss
Kurzeme külas
Oi need sinavad veed
Rannakülas
Capri saarel
Oh, punapea Mary
Ma ei tea
Aeg annab kõik
Ei me ette tea
Armsad silmad
Eidekene ketrab
Ma tahaksin kodus olla
Kõndis neiu mööda metsa
Laev tõstis purjed
Seal kus rukkiväli
Väike aed
Õllepruulija
Sel õöl, kui mina sündisin

Katjakene
Korraks vaid
Sünnipäev on üks kord aastas
Tule ääres istun mina
Sauna antsul oli peni
Haanja miis
Lätsi läbi Serga küla
Kaua sa kannatad
Vangile ei meeldi trellid
Mariina
Naerata
Üksik hobu
Imeline aas
Väike neiu
Jambolaya
Priuserüütel
Põgene, vaba laps
Ämmamoori maja
Karulaane jenka
Ma olen väike
Kati karu

Lõõtspillipoisid

<http://lootspillipoisid.rahvamuusik.ee>
lootspillipoisid@rahvamuusik.ee

Enrik Visla, viiul 56 508 789
Ain Lindvest, lööts 50 22 589
Jaagup Kippar, bass jaagup@tlu.ee, 56 221 789

